

Annandag Jul (kl.11.00 – 2016-12-26)

På Stefanosdagen ber vi särskilt för de förföljda kristna i dagens värld. Jesus själv hade sagt till sina lärjungar: *Ni ska bli hatade för min skull*. Det blev så. Under 2.000 år, från Stefanos tid till vår tid. Nästan dagligen hör vi om terroristiska övergrepp mot kristna och mot kyrkor – i muslimska länder, Indien, Indonesien, Afrika, Nordkorea och i alltför många andra länder. I Mellanöstern kan man tala om folkmord av kristna (och jesidier). Religionsförakt utbreder sig också i Europa, i det så kallade kristna västerlandet. Ibland känns en sorts *kristofobi*. Den negligerar Europas andliga rötter som kultur och värdegrund och den vill tränga kristendomen tillbaka till en privatsak utan betydelse. Sankt Stefanos var den förste av Jesu lärjungar som dödades genom stenkastning, men inte den siste. Stenarna i vår tid är diskriminering, förtal och hat, eller i brutala former: bomber, kulor, övergrepp och fördrivning. Vågar man vara kristen så ska man betala ett pris. Detta måste våra medkristna i Mellanöstern erfaras varje dag.

Den helige Stefanos martyrium är en utmaning mitt i vårt trevliga julfirande. Ändå står Stefanosdagen och juldagen nära varandra. Jul är ju mycket mer än familjeidyll och gåvornas fest. Det är inte bara fröjd och glädje. Nej, i julens hemlighet framträder kontrasten mellan gott och ont, mellan ljus och mörker. Julevangeliet markerar det i tre motsättningar:

Ett flyktingpar i ett eländigt stall får ett barn och är så fattigt att de måste lägga det nyfödda i en krubba – men detta barn är universums Herre, Guds Son.

De som kommer till stallet i Betlehem och vördar Jesusbarnet är bara enkla herdar, obetydliga fattiglappar – men det är hela himlens härskaror som jublar över Guds människoblivande.

Det ligger ett tungt nattmörker över Betlehem – men på himlen lyser en strålande stjärna.

Dessa kontraster speglar inkarnationens mysterium: Härlighetens Gud har blivit ett människobarn som skulle dela vårt jordiska öde. Så antyder redan Julens budskap av både glädje och sorg att detta skulle fortsätta i hela Jesu livsväg. Gud gick in i vårt mörker, intill den yttersta konsekvensen. Han föddes i nattens mörker och han dog i långfredagens mörker, allt för att bryta mörkrets makt och visa oss ljusets makt. Detta är evangeliet, det glada budskapet för alla. Ljusets budskap lyser i vårt elände, i allt som är svårt och bedrövligt: att vi i grund och botten redan är befriade, att vi är kallade till evigt ljus och lycka!

Vi som vill vara kristna inbjuds till att vara vittnen för det gudomliga ljuset. Så kan vi följa Jesus Kristus, men också den helige Stefanos och alla martyrer och helgon. Vi vet att livets väg med Jesus är ljusets korsväg. Jesu och vår väg går alltid genom lidanden och kors till uppståndelsens härlighet.

Klaus P. Dietz